

ข้อ ๑๒ คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ประเทศชาติจะเข้มแข็งได้คนในชาติต้องแข็งแรงก่อน

ประเทศชาติจะสงบสุขได้คนในชาติต้องมีคุณธรรมก่อน

ประเทศชาติจะเจริญได้คนในชาติต้องพัฒนาจิตใจก่อน

ประเทศชาติจะเรียบร้อยได้คนในชาติจะต้องมีวินัยก่อน

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นสิ่งอันควรบังเกิดขึ้นในจิตใจของคนไทยและเยาวชนรุ่นใหม่ที่จะเจริญเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตต่อไป เพื่อจะนำพาบ้านเมืองให้รอดพ้นจากภัยวิกฤตนานัปการจากการขาดความรักสามัคคี โดยมีศีลธรรม จริยธรรม ที่เป็นเครื่องช่วยบำรุงชาติให้เข้มแข็ง ยืนหยัด และก้าวผ่านความสับสนล้มเหลวได้ แยกย่อยออกได้ ๑๒ ประการ เรียกว่าค่านิยม ๑๒ ประการ ที่คนไทยควรยึดถือปลูกฝังและปฏิบัติ เพราะค่านิยมทั้งหมดนี้เปรียบได้กับสะพาน ๑๒ แห่งที่คอยเป็นตัวเชื่อมให้วิถีของคนในชาติก้าวเดินทาง ผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ได้ อย่างราบรื่น หนึ่งในสะพานทั้งงดงามและแข็งแรงนี้นั่นก็คือ “การรู้จักคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง”

คำว่า “ผลประโยชน์” คือ สิ่งต่าง ๆ ที่พึงจะได้รับตอบแทนจากกิจกรรมการกระทำของบุคคล ไม่ว่าจะได้รับโดยทางตรงหรือทางอ้อม เช่น คนที่ลงทุนค้าขายก็จะได้รับกำไรตอบแทน คนที่ตั้งใจเรียนได้รับผลการเรียนที่ดีเยี่ยมตอบแทน คนที่ปลูกข้าว พืชผักผลไม้ชนิดใด ก็จะได้รับผลผลิตเหล่านั้นตอบแทน รวมไปถึงคนที่ทำความดีย่อมได้รับผลดีเป็นสิ่งตอบแทน อย่างนั้นที่สุดก็จะได้รับคำชมเชยจากผู้อื่นและความสุขในใจของตนเอง ผลประโยชน์จึงแปรเปลี่ยนไปได้หลายสภาพ ทั้งสัมผัสได้ มองเห็นและรู้สึกได้จากภายในจิตใจ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์อันใดย่อมเกิดความพึงพอใจมีความสุขในสิ่งที่ตนได้รับ และสิ่งสำคัญที่จะนำพาประเทศชาติให้มั่นคงได้คือ การรู้จักประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน และประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์ตนก็คือสิ่งอันพึงได้โดยชอบธรรมต่อตนเองโดยไม่ได้ไปเบียดบังผู้อื่นให้เดือดร้อน ประโยชน์ท่านก็คือสิ่งอันผู้อื่นพึงได้ในส่วนของเขาอย่างชอบธรรม เราไม่ควรไปแก่งแย่งแบ่งปันมาจากผู้อื่นทั้งทางสุจริตและทุจริตคิดชั่ว ประโยชน์ส่วนรวมหรือของชาติ คือประโยชน์สาธารณะอันจะก่อให้เกิดคุณกับทุกคนในชาติร่วมกัน แต่หากผู้ใดผู้หนึ่งไปยึดถือเอาประโยชน์ส่วนรวมมาไว้เป็นของตัวเองไม่ว่าจะด้วยอำนาจ หน้าที่ หรือทุจริตลัทธิโมฆะก็จะทำให้ความสุข ความมั่นคงที่สังคมควรจะมีจะตกไปเป็นของคนเพียงคนเดียวที่มีความสุขอยู่เพียงลำพัง แต่คนส่วนใหญ่ต้องทุกข์ทรมาน บุคคลเช่นนี้มีความสุขจริงหรือ สุขบนความทุกข์ของเพื่อน สุขบนความทุกข์ของญาติ สุขบนความทุกข์ของเพื่อนร่วมชาติในสังคม บุคคลเช่นนี้ไม่ต่างอะไรกับปีศาจที่คอยแยกเขี้ยวหัวเราะร่ำมองคราบน้ำตาของคนอื่นที่กำลังทุกข์ทรมานเพราะความโลภของตนเป็น

เรื่อนำขบขัน บุคคลเช่นนี้ น่าเกรงขามหรือน่าขยะแขยงกันแน่ สังคมจะเป็นผู้ตัดสิน ที่กล่าวมาทั้งหมดอาจยังมองภาพไม่ชัดเจนกับคำว่าประโยชน์ส่วนรวม ยกตัวอย่างเช่น ทางเท้าเป็นที่สาธารณะที่คนใช้สัญจรร่วมกันแต่มีคนไปยึดเอาเป็นที่วางแผงขายของเพื่อจะได้ทำเลที่ดีในการค้าขาย แต่คนอีกมากมายต้องเดือดร้อนเพราะถูกเบียดบังเอาทางเดินไปเป็นของตนเอง ขับขี่จักรยานยนต์ขึ้นบนทางเท้าเพื่อความเร็วของตนเองแต่คนอื่นต้องทุกข์ทนในสิ่งที่เราทำ ผู้มีอำนาจใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ นักการเมืองฉ้อราษฎร์บังหลวง กอบโกยผลประโยชน์มาเป็นของตนเอง ร่ำรวยจนไม่รู้จักมองผู้อื่นว่าลำบากแค่ไหน นี่เป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของความโลภเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว ขณะที่ทำอาจนึกว่าดี มีประโยชน์โดยไม่เคยฟังเสียงสาปแช่งและรำไห้ของส่วนรวมที่ได้รับความทุกข์จากการกระทำของคุณหยุดและหาทางแก้ไขสิ่งเลวร้ายอันนี้ด้วยการยึดมั่นในค่านิยม ๑๒ ประการ โดยเฉพาะประการสุดท้ายให้มันอยู่ในจิตใจและปลูกฝังยังรากลึกลงไปชั่วลูกชั่วหลาน

เริ่มจากเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่เป็นความหวังอันยิ่งใหญ่ของชาติ ที่จะก่อสร้างตนเองขึ้นมาด้วยคุณธรรมค่านิยม เป็นยาชูกำลังให้ชาติเข้มแข็ง เป็นพลังต่อสู้ยืนหยัดให้ชาติพัฒนาเจริญก้าวหน้าต่อไป จงรู้จักเสียสละ จงละความโลภ สิ่งที่ดีพึงทำ สิ่งไม่เป็นธรรมเป็นบาปกรรมพึงละเสีย โดยเอาธรรมะมาเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจสร้างสังคมไทยให้ร่มเย็นด้วยการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นที่ตั้ง จากจุดเริ่มต้นนี้ประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศสืบต่อไป.

ด.ญ.กุลธิดา ศรีกลัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

โรงเรียนวัดตะกล้า ถ.เฉลิมพระเกียรติ รัชกาลที่๙ แขวงบางบอน เขตประเวศ กทม.